

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvscvla Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis

Marca, Pierre de

Parisiis, 1681

Oratio habita Barcinone die XV. Iulij anno MDCXLIV. ad Provinciales & alios superiores ordinum religiosorum illius urbis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14704

*ORATIO HABITA BARCINONE
die XV. Julij anni MDCXLIV. ad Pro-
vinciales & alios Superiores ordinum reli-
gioforum illius urbis.*

NISI me publica utilitas, Reverendi Patres, ad evocandum hunc venerabilem cœtum impulisset, non illibenter vestro meoque labori pepercisssem. Quid autem in hoc temporis articulo à vobis exigam, paucis docebo; præsertim cùm mihi res agenda sit cum gravibus & cordatis viris, quibus res honestas aperuisse, persuasissè est. Novit unusquisque vestrum quibus ex causis, iisque necessariis, hæc provincia ab imperio Regis Catholici recesserit, qui cladem & excidium toti Cataloniae, immisso valido exercitu, minabatur. Consultatione habita cum gravissimis & lectissimis ex ordine vestro viris, illa se dein tuitioni & dominio gloriosissimi atque invictissimi Principis Ludovici XIII. Regis Christianissimi contulit, qui gladium à faucibus & jugum à cervicibus Catalanorum amovit, validissimis copiis in provinciam transmissis, & sumptibus inexhaustis ad vitæ, famæ, fortunarum, civium denique omnium præ-

fidium profusissimis impensis; cujus exemplo Rex Ludovicus XIV. ejus natus, unà cum matris sapientia & pietate præcellentis Reginæ consilio, summis viribus hanc quoque provinciam hereditario jure ex pactis conventis suæ fidei commissam ab hostium invasione tuetur. Satis compertæ sunt hostium artes, qui quod vi nequeunt, dolo obtinere tentant, subornatis malè credulorum mentibus & ad sua studia per inanium pollicitationum fascinationes pellectis. Quod apertè docet scelerata illa & proditoria aliquot Ilerdensium conjuratio, qui à nostris extra muros civitatis ejecti, & ab hostibus ipsis deinde repulsi, meritas proditionis suæ pœnas luunt. Itaque ne hostilis versutia per reliquam provinciam serpat, omni labore innitendum est. Quod aliter consequi non possumus nisi quod consiliis ipsi ab initio constituistis, Reverendi Patres, id porrò studiis quoque vestris & hortamentis confirmetis pro ea qua apud populum non immeritò valetis gratia, & pro eo quo Regem Christianissimum prosequimini devoto cultu, qui labores vestros, præter privilegiorum vestrorum tuititionem, beneficiis suis prolixè cumulabit.

Quare à vobis enixè contendo ut in

hæc quatuor monita, quæ vobis proponam, omni cura atque sollicitudine incumbatis. Primum est, ut prædicatoribus districtius injungatis quatenus è pulpito frequenter populum commonefaciant de fide quam Regi Christianissimo inviolatam præstare tenetur, non solum propter iram, sed etiam propter conscientiam, ut loquar cum Apostolo, id est, non formidine pœnæ, sed eo officii sui sensu quo ad Dei mandata exequenda obligatur.

Secundum est, ut eadem mandata Confessariis detis, nempe ut inter functionem audiendarum confessionum pœnitentes ad Regis obsequium impellant, id quod eò studiosius satagant quò ea quæ specialiter in hujus ministerii executione monita traduntur, fidelium animis efficacius & penitus imprimuntur.

Tertium quod à vobis exigo, illud est, ut inter Missarum solemnias, juxta D. Pauli præceptum, antiquorum patrum traditionem jam ab ipso Tertulliano testatam, ipsiusque Missalis Romani contextum, Regis Christianissimi specialis & expressa ab omnibus sacerdotibus fiat commemoratio, ita ut non tantum Regis mentio generaliter injiciatur, sed Ludovici nomen disertè exprimat, quemadmodum

exigit usus Ecclesiæ quotidianus; ne alio-
qui suspicio inde nascatur, aliud animo
geri, aliud verbis simulari.

Ultimum & quartum monitum illud
est, ut Religiosos vobis subditos in ea
quam de rebus publicis & Regis Christia-
nissimi obsequio exposui sententia conti-
neatis; aut si qui renitantur, eos tamquam
perduellionis reos mulctis regularibus ca-
stigatos à provinciis vestris expellatis, vel
apud Magistratus deferatis; ne isti, ob
negligentiam Superiorum, istius criminis
adeo atrocis & perniciosi cognitioni ex-
traordinariæ se immiscere cogantur.

Hæc sunt quæ à vobis sequenda fore
nullus omnino diffido, cui perspecta est
illa quam erga patriam & Regem Chri-
stianissimum geritis animi propensio & ob-
servantia cultusque singularis. Ego verò
apud Regis nostri piæque ejus ac semper
augustæ matris majestatem studia vestra
publicare & omnibus officiis fovere non
desinam.

